

ВИДЕНИЕ ОТ ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА ЗА ВЛИЗАНЕТО В ЦАРСТВОТО МУ

Скъпи приятели, възлюбени Божии деца, днес искам да ви разкажа едно видение, което беше дадено неотдавна (не е важно на кого), и което много ясно потвърждава думите на Христос за това, кои ще влязат в царството Му. Имам подтик за това, поради нещата, които виждам и чувам сред така наречения Божий народ. Знаете какво се случва днес в света и около нас. Но не то е важно, а реакцията ни на ставащото. Мнозина сред вярващите са така изплашени, че не може да се опише. Те забравиха кои са и какво имат в Христос. Не разпознаха времето на тяхната проверка във вярата, но защо ли? Ами много е просто- защото това, което е в сърцето на човека, излиза наяве и чрез делата и чрез думите му. Защото вярата в Христос не е празни думи, а живот. Още повече, любовта ни към Него. Къде ли е тяхното съкровище?! Нека всеки да се провери. Но да започна с видението.

„Виждам голямо множество хора, вървящи в една посока. Те бяха преследвани и убивани от врагове. Навън беше като бойно поле. Те бягаха към посоката, за която бяха чули, че има царство с град, който може да ги защити.

Хората бяха чули за това, но не знаеха как могат да влязат в него. Видях портите на града и някои от хората, които влизаха. Те бяха посрещнати от трима души, единият от които беше главен. Хората искаха бързо да влязат, но не знаеха, че има условия. Те искаха да продължат да живеят, както са живели преди. Но условието, за да влязат беше, че „нищо което идва от вън, не може да влезе вътре.“ С една дума- те трябваше да се отрекат от всичко, което имат-богатство, семейство, гордост, земната си слава и престиж. Хората чуха, че в този град не може да се лъже, там се разпознава безпогрешно всяка лъжа. Градът беше целият светъл и бял, виждах нещо като етажи в облаци в далечината, на всеки от които имаше хора, те бяха всичките в бели дрехи. Единият човек, който искаше да влезе чу от главния, който е на портата, че трябва да се отрече от семейството си. Той попита:“Как така да се отрече от семейството си?“ Отговориха му, че това е отделен избор, в смисъл, че от всеки член на семейството трябва да се откаже. Видях как всички бяха на колене и се молеха да влязат в града, някои хора плачеха и се отрекоха от всичко, и те влязоха в града. Други не можаха да се отрекат от богатството си или други земни неща. На тях им беше показан изхода и казано, че трябва да си вървят, ако не могат да го направят. Тези, които се отрекоха от всичко, което имаха, получаваха бяла дреха и влизаха в града. Но другите, които не можаха да се отрекат дори от едно нещо, което оставаше в тях (беше им казвано кое е, ако те не го знаеха), трябваше да напуснат, те не можеха да останат.

Видях как злите (тези, които преследваха и убиваха искащите да влязат в града) искаха да проникнат в това царство. Един от тях влезе въоръжен и готов да убива (знаех, че той беше допуснат, за да види). Чух как се каза:“Имаме неканен посетител!“ Изведнъж тримата човека или каквито бяха (може би ангели) се озоваха пред него. Злият извади оръжието си, понеже разбра, че е разкрит и тръгна да убива. Той намушка няколко човека, но с почуда видя, че нищо не им причини, те сякаш не бяха докоснати. Казаха му, че тези неща не действат тук.

Той започна да стреля с пистолет (в духа си разбирах, че всичко това му беше позволено), но куршумите също не нараняваха никого и никой не се плашеше от това, което той правеше. Накрая злият реши да се пожертва като се взриви, но той не успяваше-взрива не се получава, не можеше да се взриви. Главният от тримата започна да му говори: „Не би ли искал да живееш в царство, в което любовта царува, където няма врагове и никой не наранява никого, всички са братя и се обичат, и където любовта е движещата сила?“ Видях нещо като холограма, което показваше вътрешната борба между доброто и злото в този човек. Тя беше много силна. Ясно разбирах, че той не можеше да излъже, защото всяка мисъл в него се виждаше. Това важеше за всички, които идваха. Човека беше на границата на своя избор, но повече не ми се даде да видя. С това видението ми приключи.“

Скъпи възлюбени деца на Бога! Мисля, че това видение е много ясно и то потвърждава думите на Христос, че ако не се отречем от всичко, което имаме, не можем да се наречем Негови последователи. Само трябва ясно да разбираме какво означава това отричане, защото някои стигат до крайност, други пък не го разбират изобщо и се отказват. Първо трябва да разберем и запомним, че Господ не иска нищо невъзможно от нас. Щом Той ни го казва, Той и ще ни даде силата за да го изпълним. Ето тук ни е нужна вярата, която да „напои“ тези думи и те да пуснат корен и да дадат плод. Така че, скъпи Божии деца, вярвате ли вие на Христовите думи? Не разпознавате ли, че днес и сега, вярата ви се изпитва, и че Божията ръка над мнозина изписва „текел“-претеглен си на везните и си бил намерен недостатъчен. Само че, ако за човека, който за пръв път е чул това не е имало надежда, днес за вас има велика надежда! Днес има благодат, която дава сила за преодоляване на всичко в този свят, който не е наш дом! Повтарям: Този свят не е наш дом! И ако това наистина е така за нас, тогава от какво да се боим? Не ще ли Господ да благослови праведния и не ще ли го покрие с благоволението Си като с щит? (псалм 5:12) Или съвестта ни ни изобличава в нещо относно нашата праведност? Ако това е така, нека бързо се коригираме, защото „утрешния ден не ни принадлежи.“

Смятам, че сега е времето за нашето последно приготвяне за истинския ни дом: „Защото нашето гражданство е на Небесата, откъдето и очакваме Спасител, Господа Исуса Христа.“ (Филипяни 3:20) и: „Имаме от Бога здание на Небесата, дом неръкотворен, вечен.“ (2Коринтяни 5:1)

Нека живеем тук „като не гледаме на видимото, а на невидимото, защото видимото е временно, а невидимото е вечно.“ (2Коринтяни 4:18) Сега всеки може да прецени накъде гледа. Защото ако е уплашен от нещата в света, той не гледа с вяра и към невидимото, не гледа към Господ, Който е Царя над царете и Неговата корона е вечна, и Който ни е казал: „На този, който победи, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол.“ (Откровение 3:21)

„Кой може да ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли, или утеснение, гонение или глад, голота, беда или меч?... Във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил.“ (Римляни 8:35,37)

Виждале ли, ние сме повече от победители! Как? - Чрез Този, **КОЙТО НИ Е ВЪЗЛЮБИЛ!** Колко прекрасни думи! Бъдете насърчени с тях, нека Святия Дух ги запише на сърцата ви със златни думи и да станат живот във вас! Помнете, че вие сте деца на живия Бог и не давайте място на дявола да ви плаши! Каквото и да се случи в живота ни, всичко е под Божия контрол, щом сме Му поверили живота си и себе си!

Днес имам да ви кажа и това, че моето служение е към своя край. Преди години Бог ми даде сън за него и сега отново видях, че се намирам на края на „моята нива.“ Аз не знам какво ме чака днес или утре (това не е моя работа), не знам колко още има до края, но твърдо вярвам, че „всичко съдейства за доброто на ония, които любят Бога, които са призвани според Неговото намерение.“ (Римляни 8:28) Докато Бог ме призовава и влага в сърцето ми Своята воля, аз ще бъда на Негово разположение. Желанието ми е да свърша докрай това, което ми е възложил. Затова, днес ви призовавам с думите на Словото: Изпитайте себе си дали сте във вярата! И ако съвестта ви изобличава, побързайте да се коригирате!

Няма нищо невъзможно, защото имаме сила за всичко чрез Този, Който ни подкрепя! Не се предавайте и не падайте духом! Облечете Божието всеоръжие и бъдете! Помнете, че на когото се доверявате, към него ще гледате и ще му се подчинявате!

Моля ви, дечица Божии, изявете на дело, че сте такива, нека светлината ви ярко да свети, нека бъдете сол, която осолява! Коригирайте живота си! Колко много ще се радвам нито една душа да не отпадне и всички да се съберем при Господа завинаги в радостта Му! Но помнете, че има условия! Спасението ни е дадено даром, но ние трябва да го изработим. Не вярвайте на врага, когато ви нашепва, че е трудно, или пък че това не е вярно. Бъдете насърчени и побеждавайте го с меча на Духа! Всичко си заслужава да изгубим, всичко да сметем за измет, само Него да придобием! Защото ни е определено веднъж да умрем, а след това наставка съд. (Евреи 9:27) Да не бъде да видим укора в Христовите очи за пропиления си живот! Благославям всички ви със стиховете от Словото:

„Не напускайте увереността си, за която има голяма награда. Защото ви е нужно да издържите, та, като извършите Божиата воля, да получите обещаното. „Защото още твърде малко време, и ще дойде Този, Който има да дойде, и не ще се забави. А който е праведен пред Мене, ще живее чрез вяра, но ако се дръпне назад, няма да благоволи в него душата Ми.“ Ние обаче не сме от онези, които се дръпват назад и се погубват, а от тези, които вярват и душата им се спасява.“ (Евреи 10:35-39) АМИН.

**С любовта на Христос:
Светлина за теб**